

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Реданція й Адміністрація:
Львів, РИНОК Ч. 18. П. ПОВ.
Телефон Реданції 248-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 228-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.000.
"Банку Чеських Легов."
Прага "Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (із книжкою) . . . 5.00 зол.
чвертьрічно 15.00 "
піврічно 30.00 "
річно 60.00 "
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ.
ХОСЛОВАЧИНІ 30 НОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ Б-НИ "ДІЛО" В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

ФУТРА, ПАЛЬТА, УБРАННЯ ФАБРИКА Рот і Рудерфер О Д Я Г І В Львів, Лєгіонів 3/1. (над кіном Палас)

Німецький військовий аташе

буде акредитований при уряді Карпатської України.

Як подають з Берліна, німецький уряд рішив акредитувати при уряді Карпатської України військового аташе. Це буде поважний крок у напрямі стабілізації взаємин між Карпатською Україною та Німеччиною.

ПОЛЬСЬКИЙ КОМЕНТАР.

"Джостровани Курер Цодзенни" ч. 332 з 1. грудня подає до цієї вістки ось який коментар від свого праського кореспондента:

"Факт, що німецький уряд акредитував при уряді Карпатської України військового аташе, уважають праські дипломатичні кола за знаменний факт, зокрема тому, що Карпатська Україна — це найменша складова частина республіки. Ця номінація без сумніву вказує, що заінтересування Берліна Карпатською Україною (в оригіналі: Русею) далеко виходить поза рамки звичайної куртуазії. Як припускають у Празі, німецький уряд приймає цю постанову після подрібного звіту зі свого праського посольства, що його опрацював легатійний секретар д-р Гофман під час подорожі по Карпатській Україні".

ЕПІСКОП НЯРАДІ ПРИХАВ ДО КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Епископ Няраді прихав до Хусту. Йому властиві вийхав до Сату Марє (Румунія) д-р Коширський як представник прем'єра, о. Бу-

лік, протоігумен закарпатської Василіянської Провінції від духовенства та відпоручник Української Національної Ради.

НЕДУГА ПРЕМ'ЄРА КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Як подає пресова служба Карпатської України, прем. о. Волошин легко перестуджений. Хоч температура у нього не висока, лікарі заборонили йому вставати з ліжка, тому він не вийхав на вибір президента республіки до Праги.

ОРГАНІЗАЦІЯ ОСЕРЕДНЬОЇ ТА АВТОНОМНОЇ ВЛАДИ У ЧЕСЬКО-СЛОВАЦЬКО-УКРАЇНСЬКІЙ ДЕРЖАВІ.

Як подають з Праги, тамошній осередній уряд буде складатися з 5-ох міністрів, що вести-муть справи спільні для цієї федерації: закордонні, оборони, скарбу, комунікації та господарської відбудови краю.

Чеський уряд буде обіймати 7 ресортів: справедливості, внутр. справ, шкільництва, рільництва, торгівлі, публ. робіт та сусп. опіки. У Словаччині буде 5 міністрів, у Карпатській Україні — 3.

ЗМІНИ В ЦИВІЛЬНІЙ КАНЦЕЛЯРІЇ ПРЕЗИДЕНТА.

Як подає АТЕ, шеф цивільної канцелярії президента Чехо-Словаччини д-р Шамаль переїде у стан спочинку; його становища не обсядає. Також уступає інші особи, зближені поглядами до Бенеша.

ПРЕСА.

"Матен", "Пті Парізієн" і "Аксіон Франсез" появилися на 4-ох сторінках, "Ле Жур" — на одній. Інші париські щоденники не вийшли зовсім.

НА ПРОВІНЦІ.

У Монпельє лиш частина друх. складачів узяла участь у страйку.

У Лізі застрайкували міські службовики за винятком пожежної сторожі та персоналу цвинтарів.

У Рубе і Греноблі залізничники дістали інструкцію від проф. союзу, щоб не кидали праці.

У Дюнкерк автобуси і трамваї курсують. Постачання газу й електрики задоволене, хоча більша частина персоналу газівані й електричні страйкує.

В околиці Газебруж страйк взагалі не передбачений.

У Бордо персонал трамваїв рішив страйкувати.

ПАШУ І ЗБІЖЖЯ

висіди Вашої цілорічної праці і головні засоби на життя, о безпечуйте від вогню

В ТОВАРИСТВІ ВЗАІМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

ДНІСТЕР

Львів, вул. Руська Ч. 24

Від Німеччини до Совітів?

Варшава, 29. листопада 1939.

Не тільки для пересічного громадянина, але і для журналіста, що нарікає на "брак тем", — політичних сенсацій рантом стало багато: і новий сойм з озоніською супрематією і повні декретів і цілий комплекс внутрішньопольських та польсько-меншиневих питань, які знову закрутілися, і поруч із цим — комунікат про затіснення взаємин між Польщею та СССР. Ця остання справа — це справжня сенсаційна "бомба" і вона безперечно займає перше місце в усіх внутрішніх варшавських розмовах. Навіть перед питаннями про розвиток внутрішньо-політичних відносин у Польщі та про шлях, яким піде ревізія виборчої ординації. Люди інстинктивно відчують, що тут діло йде про такі справи, як "Літвін" держави та що цей останній несподіваний акт стоїть у найтіснішому зв'язку з ходом великих міжнародних подій і перемін в останньому часі.

Несподіванка полягає у тому, що від поверх 4-ох літ, відколи існує 10-літній пакт порозуміння з Німеччиною, люди прикидали до того, що польська закордонна політика йде більш-менше рівнобіжним шляхом, що закордонна політика Німеччини, не тільки не перешкаджала цій останній, але — навпаки — координуючи з нею власну акцію. Пригадаймо становище Польщі у справі німецької тези про двосторонній пакт замість пактів колективних, у справі австрійського "аншлюсу", у справі судетського конфлікту, становище до цілої осі Рим-Берлін, виразний анступ мін. Бека з критикою Ліги Націй, ба навіть підхід до останніх німецьких вимог щодо козьоній. Коли казалося про протикомуністичний пакт, то поруч із державами, які формально його заклали і до нього належали, завжди вся світова преса називала ще дві держави: Польщу й Угорщину, які належать туди своїми закордонно-політичними та релігійними тенденціями. Коли у Мінхені віджила кофедція пакту чотирьох, раптом дуже палко Польщею поборювана, то польська преса стушувала аже свій колишній опозиційний тон, зазначаючи тімчас, що це мусів би бути пакт п'яти, себто разом із Польщею. І коли навіть така політика мін. Бека викликувала раніш гостру опозицію єврейських, соціалістично-ліберальних та жидівських кол, то після того, як на тій політиці Польща виграда престижний спір із Литвою та Заболля — заковали критики й малоконтенти і опозиція м. Бека була сильніша, ніж колинебудь. Здавалося, що Польща безапеляційно стоїть по стороні тих держав, які рахуються із майбутнім ударом між заходом та сходом та які тоді будуть змагатися або аберестити нейтральність, або прилучитися до фронту протисовітського. Так боля інтерпретувала польська закордонно-політична думка і польська і чужинська преса намагалася виводити висновки зі згада-

Генеральний страйк у Франції заломився.

Генеральний страйк, що мав становити відповідь на несправді господарські декрети, заповідається несправді і загрожувало повною програмою атому французькому синдикалістичному рухові. Париж зовсім не має такого вигляду як під час страйку за владу Влома 1936 р., коли то вулиці були повні сміття, бо персонал заведення чистих міста страйкував. Навпаки лінії це завдання працює нормально. Міська комунікація у Рухомлені; звертає лиш увагу більша кількість людей та лєтної бригади на вулицях. В цілому краю панує спокій.

КОМУНІКАЦІЯ. ТОРГОВЛЯ.

У Парижі функціонує підземна залізниця (метро) та коло 60 проц. автобусів. Військо з багнетами на хрестах береже стації метра у робітничих ділянках, лєтня бригада з поліцією — автобусові ремізи, перестанки, великі крамниці, фабрики, редакції, крамниці зі зброєю та відому велику коопертерську фірму Ашер. Пошта і радіо працює правильно, так само газівка, електрика і шпінтал.

Деморалізація у малярських диверсантських ватагах у Карпатській Україні.

Як подає пресова служба Карпатської України, у 3-ох малярських терористичних ватагах досі відмовили послуху старшинам. Вербують терористів, малярські провідники обшукані й

посади на Закарпатті, тимчасом не можуть навіть заповнити їм прохарчування. У сутичках з військом диверсійні ватаги потерпіли поважні втрати, що викликали у них деморалізацію.

ЗЕЛА ПРОТИ ТЕРПІНЬ ЛЕГЕНІВ

загально
відомий **Чай Пульманна** відкритий капел
пачка 1-63 коп.
Дістанте в аптеках і дрогеріях ч. 12/30.

них фактів, що їх в свою чергу оправдувало географічне положення Польщі. „Проблема, яка до смерті була найбільшою журбою Бісмарка, щоб Німеччина не найшла в двох воєнних, зі сходу й заходу, стояла перед Польщею від першого дня її відродження, а рисний мир зовсім її не зликує...“ — писали ми рівно три роки тому (число „Діло“ з 10. XI. 1933). Тоді ж ми пояснювали тактику польську гру — маніфестуючи свої добрі відносини раз з Німеччиною то знову з Світами — саме цим своїм географічним положенням та острахом перед відродженнями Раналя. А проте, коли була мова — де кінчається тактика і де починається політика, ми схилювались до погляду, що пакт неагресії з Світами і пакт 9-ти держав і піднесення польського посольства в Москві та московського у Варшаві до ступня амбасад і подорож п. Мелзінського до Москви та Радека до Варшави і прогуляк совіських дегутів до Польщі та польських кооператорів до Світів — це все тактична гра, яку зручно від покійний марш. Пісудський, та що політика — це пакт з Ш. Німеччиною. Це не була тогочасна, що спірава на бажанні: такий погляд висловлювали всі ті публіцисти, які намагались розшифрувати „заповіт Пісудського“, реалізований людиною найбільш втаємниченою в його плани і задуми, п. Беком. Авторитетне твердження ген. Тадема Кутебско, що Йосиф Пісудський гляді на рисний пакт, як на дуже короткотерміновий і перехідний, був тією вихідною точкою, яка дозволяла догадуватися і накреслювати закордонно-політичну концепцію Польщі, реалізовану і за життя і по смерті Пісудського.

А проте це не значить, що нинішнє польсько-совіське наближення перекреслює вже все, що досі про польську закордонну політику писалося. Передовсім треба би мати величезну відвагу і такі інформаційні джерела, яких ми не маємо та мати не можемо, щоб ставити сьогодні в категоричному тоні твердження і гороскопи. Волею зречтись ролі пророків та одночасно не наражувати себе на смішність і бути у підході до таких подій обережнішими. Після підписання польсько-совіського пакту неагресії з 25. VII. 1932, ми характеризували його як „демонстрацію проти останніх сироб французько-німецького порозуміння“ („Діло“ з 29. VII. 1932). Зате про пакт з Німеччиною ми писали, що він „нейтралізує пакт неагресії з Світами“ та що „гітлеризм перестає бути для поляків червоною плахтою, як символ імперіалістичної експансії та емоціональна сподука до відбрання Польщі її західних земель“ („Діло“ з 31. I. 1934). Не твердимо, що в даному разі діяли ті самі причини, але звертаємо увагу на цікавий обіг обставин, як то часи повторюються: адже сьогодні акуратно знову закулалауваюсь французько-німецьке порозуміння і сьогодні знову гітлеризм, після своїх гігантських перемог, набірає

імперіалістично-експансивної потуги, кермованої своєрідним містичним віруванням у покликання німецької нації!

Може бути, що оголошення оноді комунікат про низку розмов між амбасадором жиновським та Літвином у Москві та їх позитивний вислід — це початок такого польсько-совіського наближення, якого ще не було в історії цих двох держав. Але невиключене теж, що на цих останніх розмовах і тому комунікаті закінчилися. Все це гіпотези. Сміливо можна казати тільки про причини і обставини Іх у такому зрості сили польського західного сусіда, якого справді мало хто у світі сподівався. Заслугою дотеперішньої польської закордонної політики було відтягнути увагу німців від сходу та не шкодити тим німецьким тенденціям, які німецьку експанзію скеровували на південь. Маємо і цілі величезні сумніви, чи Ш. Німеччина заінтересована у територіальному конфлікті з Польщею і далі гадаємо, що далеко більший німецький намір і німецький інтерес — це 1) коловії (сиріці і терен еміграції) і 2) ринок торговельного збуту. А проте сам факт повстання за західним кордоном такої величезної сили змушує Польщу до обережності. Останнє порозуміння з Світами — це акт такої обережності. Залишаємо цілком остеронь питання, чи цей засіб обережності правильний і доцільний, бо це тема зовсім окрема.

Без огляду на всі публіцистичні концепції для нікого не були ніякою тайною дві безспірні правди: 1) поляки не мали і не мають ніякого інтересу добровільно вступати у війну взагалі та проти Світів зокрема (звіси й концепція нейтральності) і польські ендеки мають повну правду, коли кажуть, що з усіх російських урядів совіський є найслабший; 2) слабкість Світів та їх нинішня політична ізоляція каже їм з найбільшою повкванністю хопатися кожної можливості поправити свої звязки із кимнебудь. Очевидно, що політична думка кожного народу передбачує всі можливі істнує у польській політичній думці і концепції прометейзму, яка добуває польський державний інтерес у розпалі Росії (Світів) на національній держави. А проте офіційна польська закордонна політика ніколи до цієї концепції не признавалась і ми, українські публіцисти, на цю концепцію теж завжди гляділи, як на плани „на всякий випадок“.

Вістка про польсько-совіське порозуміння варшавський широкій публіці сподобалася. Правда, Варшава, як ніколи інше польське місто має традиції боротьби з москалями і більшевиками. А проте не забуваймо, що за 18 останніх літ візувалася у польську ментальність, у польський світогляд, ендецька політична думка, яка не заперестала запустіти коріння навіть підчас і після травневого перевороту. Хто читає захоплений голос п. Станіслава Стронського у „Кур'єрі Варшавським“ з приводу польсько-совіського наближення, той не може мати сумніву, що це черговий акт, який страшенно скріпив у Польщі табор одностудів того публіциста. І це для нас, українців у Польщі, може навіть важливіша справа, ніж відгуки того нового пакту за кордоном. Хвиля польського націоналізму його старого типу росте на всіх ділянках і фронтах.

ліярда кч. і праця має бути проведена за 5 років (1939-1943). На будову потрібно 140 000 вагонів цементу та 134 000 вагонів каміньних кісто.
А кошти тих 175 кілометрів відтинку від патуукраїнського будуть к. 450 мільонів кч.

ЯКІ ВИГОДИ І КОРИСТИ ПРИНЕСЕ ЦЯ АВТОСТРАДА?

— Комунікація на автостраді в порівнянні з звичайними дорогами приспішується на 47%. Значить, заощадження на часі можна оцінити сумою 54 мільйонів кч. річно. На паливі, тобто на погонному матеріалі, передбачують заощадити 57 млі. На крайній дорозі теж зменшується витрати авт, через що заощадилось 45 млі. корон річно. А на зменшенні репарацій авт. зменшення ошадності річно 16 і пів млі. корон. Отже річне заощадження підраховують на суму 172 млі. кч. річно.

Не буде зайвим підмітити — говорив на початку репорту міністерства інж. О. Сант — що з вищезгаданим заощадженням зростає кількість авт на 100% і через те заощадження збільшиться приблизно на 350 мільйонів корон, а на суму 5% із 7 мільярдів корон, хоч і не покрити інвестиції, як я вже зазначив, вистачає 3 і пів мільярдів корон. До цього додучуться господарські користи, що не даються підрахувати точними сумами, але які на основі поробок у Німеччині досвідів є безсумнівими. Такі користи: збільшення безпечності при їзді, ушуги умовин для хліборобства та промисловості через доступ до комунікації для околів, що були досі далеко від доріг, поширення туристичного руху, збільшення зацікавлення загальною нашими літніцями і купельними місцевостями, господарські користи з транзит автами через нашу територію та — що найважливіше — праця для людей, що досі були безробітні або ж безробітні, збільшення виробництва будівельних матеріалів і праця для робітників у фабриках цементарних, каменоломнях, металургії і т. д.

З побудовою автостради настане об'єднання господарських взаємин між державами цієї федерації, це об'єднати тигаровий рух на шляху. Доходи за виведення безкоштовно станцій і майстерень для направи авт злових дороги повернуть частину інвестованого капіталу. Нема сумніву, що зростає продукція авт. мобільної промисловості, наслідком чого багато робітників знайде собі зарплату праці.

Зокрема ця велика дорога на території Карпатської України буде мати величезне значення, бо наблизить нас культурно й господарськи до європейського заходу, при чому будова її дасть десяткам тисяч наших людей працю на 3 роки, а також і вдержування цієї дороги дасть заняття багатьом нашим людям.

КОЛИ ПІНЧЕТЬСЯ ЦЯ ВЕЛИКА ПРАЦЯ?

Інг. О. Сант відповів:
— Праця має початись негайно. В першу чергу буде будуватись відтинок Хуст-Діма Міричів роботи й будова бараків для робітників почнеться цими днями.

Наприкінці нашої розмови інж. О. Сант підмітив іще, що міністерство публічних робіт задумує в короткому часі звязати дороги, які були перервані відпадом територій Математик і далі приступити до будови доріг та до будови бараків у Хусті, для тих, що не мають роботи.

При прощанні запевнив, що міністерство публічних робіт і комунікацій Ю. Ревая з особеною енергією настоює на переведення цих праць, і є тої думки, що міністерство публічних робіт і комунікацій має вирішити значущу у відношенні нашого господарського життя.

Відішли ми з вражінням, що на кождому важливого міністерства дійсно стоять люди, які дані серцем і душею народові та його щастю.

ВАЖНЕ ДЛЯ ПАНІ! Новий на світі, чудовий, сукий, і шовковий, дешево і добре купити у фірмі **РОЖА БОТВИН** у Львові.

КАРДИНАЛ ІНІЩЕР НЕ УСТУПАЄ

У пресі появилась погослоска, що кардинал ініщера покланчуть до Риму, з на його приїзде бераліський єпископ Конрад і т. д. Мюдатні кола демонтують що ініщера

Участь Карпатської України в автостраді „Захід-Схід“.

Розмова з начальником ресорту міністерства публічних робіт інж. Олексом Санатом.

В захарпатській українській пресі поміщена ота стаття-інтервю, яку передрукуючому у нас майже без змін. — Рад.

Як відомо, сьогодні найважливішою справою політичною й господарською є, побіч забезпечення людей харчами, комунікація чи звязаний з нею ринок праці. Тому ми відідали міністерству публічних робіт, щоб довідатися про програму та плани праці цього міністерства, на якому асжить тепер велика відповідальність за господарську розбудову країни.

В кабінеті прийняв нашого співробітника з властивою йому ввічливістю начальник ресорту інж. Олекс Сант, який на загальні запити комунікаційно-господарського характеру відповів:

— Наше громадянство каленно найбільш цікавиться поширеною у пресі вісткою про будову автостради, тобто великої дороги, яка вестиме від нашого конфедерації, а саме з Берліна аж по карпато-українсько-румунську границю. Проєктований великий шлях, названий: „Захід-Схід“, має свій початок у Берліні і поведе через

Дрезден - Швальде - Тепліц - Шеня - Терези до Праги та далі через Іглаву-Злін-Жілану-Пряшів-Врані-Гуменне-Синку-Убю, а на території Карпатської України через: Малий Березний, Перечин, Поляну, Сваляву, Довге, Хуст, Тячів до румунської границі.

Шлях довжини автостради „Захід-Схід“ з її відгалуженнями з Іглави через Цнаїм на Відень матиме 1057 км. Відтинком автостради на території Карпатської України буде довгий на 175 кілометрів.

ЯК ВИГЛЯДАТИМЕ ЦЯ АВТОСТРАДА?

— Автострада — це властиво дві дороги, кожна по 7 метрів ширини; вони відділені від себе охоронним триметровим травним пасмом, а по обох боках краях має автострада банкети в ширині 2-ох метрів, так, що ширини автостради в цілому дає 21 метрів. Поверхню автостради проєктують зробити на 3/5 довжини на рівному терені з бетону та на 2/5 у гірських терені з міцного бруку. Кошти побудування цих 1057 км. автостради підраховані на 3 і пів млі.

ВОЕННА ФЛОТА НАЦІОНАЛЬНОЇ ІСПАНІЇ ПАНУЄ НАД ПІВНІЧНИМ МОРЕМ.

Оборонні торговельні кораблі нац. Іспанії систематично патрулюють Північне море та затоплюють совітські пароплави. 10 більшовицьких кораблів, що везуть транспорт до червоної Іспанії, скоронились у норвезьких пристанях: 3 у Гарстаді, 4 у Бергені, 3 у Христіансанді.

БЕЛЬГІЯ БУДЕ ПОСЕРЕДНИЧИТИ МІЖ БУРГОСОМ І БАРСЕЛЮНОЮ.

Бельгійський прем'єр і заразом міністр закорд. справ виголосив у сенаті довше експозе, в якому підкреслив, що Бельгія мусить мати свого представника в Бургосі. При тій нагоді він заявив, що Бельгія готова підняти роль посередника між обома іспанськими урядами.

Рідке парохіяльне свято на терені Львова. 50-ліття священства о. крилошанина Дам'яна Лопатинського

Дня 4. грудня ц. р. у празник Входа в храм Пр. Д. М. мінає 50 років від хвилини, коли наш заслужений душпастир і громадянин — парох Успенської Церкви у Львові о. крилош. Дам'ян Лопатинський уперше станув при престолі й розпочав діяльність у рядах труженників у винограді Христовім.

Два покоління виховав цей священник по чину Мельхіседека на борців за справи Церкви та народу. Він не змарнував одержаних від Христа талантів, а помножував їх ревним трудом для слави Христа та Його царства, для кращого завтра української нації.

В неділю 4. грудня в год. 10. відправив Шановний Ювіляр торжественну благодарственну Службу Богу в асисті своїх найближчих співробітників. Усе українське громадянство без різниці переконань оцінює щире працю цього визначного, а скромного нар. робітника. Тому громадою участю у ювілейному богослуженні і співними молитвами у наміренні Ювіляра нехай наша громада заманіфестує свою вдячність та признання для цього священника з такими рідкими прикметами душі. Одним серцем, одними устами всі того дня нехай просять Спасителя, щоб іще багато літ позволяв Ювілярові працювати для загалу — а

нашому громадянству щоб дав душпастирів такого покрою якнайбільше.

Замість скромного прилгтя з цієї нагоди Успенська парохія складає на Т-во християнської молоді „Орли“ квоту 50 (п'ятдесят) золотих.

У Львові 28. XI 1938.

О. Омелян Горчинський,
сотрудник Успенської Церкви.

ПОРЯДОК ЮВІЛЕЙНОГО БОГОСЛУЖЕННЯ:

Год. 9.45 — Привітання з ювілєм пароха його вірними. Введення Ювіляра до храму.

Год. 10 — Благодарствена Сл. Бога, відправлена Ювіляром.

Год. 11.30 — Ювілейна проповідь. „Тебе Бога хвалим...“ перед св. Тайнами. — Благословення Ювіляром. Милосердя.

КОМУНІКАТ.

Почавши від дня, такого пам'ятного для Успенської парохії, зйде зміна в порядку богослужень:

На будуче на співаній Службі Божій проповідь буде виглошена після її закінчення, а не як до цього часу — по закінченні.

На Сл. Божій в год. 12-й буде співати поетично хор Успенської церкви.

За кулісами Волині

ВОЛИНСЬКІ ДІДИЧІ НА НОВІЙ ДОРОЗІ.

Хто уважно придивлявся до життя Волині, тому відомо, що місцеві польські дідиці — з практичних міркувань, намагалися уникати всього того, що могло подразнювати національні, релігійні та всякі інші почуття українських селянських мас. Можливо, що стримували їх згадки й привиди ударів між селянами й панськими дворами в минулих часах. Так чи інакше, а дідиці не радо ангажувалися в акції „співжиття“, „ревіндикації“, „реактивування загородової шляхти“ й т. д.

П. Овехнович, член одного з „обовів“, висловив на Волині, у відомій статті в „Політиці“ (Дня „Діло“ ч. 242) — ставився до волинських польських дідиців, як до чинника пасивного, безвартісного й безнадійного, який вже ніколи не відіграє сподіваної асиміляційної ролі.

Ян Франковський у тій самій „Політиці“ в дня 25. XI. ц. р. (ч. 27) у статті „Западат авторитетів на селі“ так змальовує відчуження дідиців від селі та їхню пасивність:

„Западат авторитету „двору“ почався з того моменту, як він усувався від життя села... Молода дідицівська генерація майже зовсім не дає, щоб відігравати роль в житті села“.

Подібні докори спиналися на голови волинських дідиців і з різних органів преси і з висоти різних місцевих політичних чинників.

Довго волинські дідиці „виручувалися“ різними способами від „праці“ серед українського селянства, аж, здається, нарешті здалися. Про це говорять останні загальні збори „Союзу Землі Волині“, які відбулися в Луцьку 22. XI. ц. р. і ухвалили резолюцію чисто політичного характеру, власне в напрямі праці серед українського православного селянства, а саме:

„Загальний З'їзд „Союзу Землі Волині“ з радістю вітає намерення до віри батьків і

польщини широким мас польської людности, яка по десятиках років завойовницького гнету та денационалізаційної акції, відчужа себе ангажованою з національним польським загальом. Союзам загородової шляхти, що повстали на Волині, „з'їзд землі Волині“ пересилає найкращі побажання розвитку й сповнення завдань, одночасно закликає „землю“ Волині до чинної помічі й співдіяння із „Союзом Шляхти Загородової“ і „поляків кресових“.

Треба знати, що головою надвірної ради „Союзу Землі Волині“ є князь Януш Радзівіл, а на чолі управи стоїть відомий ревіндикатор граф А. Леховський із споконвічного українського села Сморди.

Отак на арену національно-релігійних аманів за душу селянства вперше виступає стара, наймогутніша верства польського населення — князівсько-шляхетська. Боротьба набирає поважного характеру.

„ПАСЕЖ“ І РОЗВИТОК ПОЛЬСЬКОЇ ТОРГОВЛІ.

Під таким наголовком з'явилася в органі луцької римо-кат. єписк. курії „Жице Катола“ вступна стаття про злидні польської торгівлі на Волині. Це питання має вже свою коротку історію.

В мин. 1937. р. над Волиню особливо гостро залунало гасло поширювання на Волині польських торговельних підприємств. Тоді з'явилася в „Ділі“ довша економічна стаття, яка доказувала „тісноту“ волинського ринку, що мусить довести до шаленої боротьби й краху, і також і те, які можливості мають купці різних національностей: жиди, українці, поляки. Основною думкою статті було: шукати насаджувати того чи іншого в житті Волині зичайно дає крахи й розчарування.

Ці передбачування сповнилися: деякі польські фірми перестали існувати; інші ледви тримаються або вже й хитаються. „Жице Катола“

згадав статтю, очевидно, хоче підтримувати польських купців. Деякі його думки такі характеристичні для Волині, що наводимо їх тут у перекладі:

„Здавалось, що після всього того, що мало бути зроблене для підтримки польської торгівлі, повинна вона розвиватися дуже добре. В дійсності воно не так... Багато з них ледви тримається, а деякі навіть завалилися“.

Навірши різні причини цього явища, а між ними — нечесність „шановних панів і панів“, які беруть товари на кредит і не платять, „Жице Кат.“, щоб зарізати лихові, каже:

„Щоб торгівля розвивалася добре, треба „би людце озмалвалі пакеж“, пригадували собі заповіді Божі („Не кради“) й намагалися жити згідно з ними“.

Без сумніву, якби люди пам'ятали Христові заповіді, життя на Волині виглядало б зовсім інакше.

ЧЕРВОНИЙ ПІДЗЕМНИЙ СУД.

Читачі часописів, яким не раз попадалися вістки про діяльність КПЗУ на Волині та про судові процеси її членів, напевно уважали собі про партію не такою, якою вона є в дійсності, а більш-менш так, як інші легальні партії. А тимчасом це зовсім інший світ — світ підземний, зі своєю окремою етикою, приписами, присудами й ексзекуціями.

Нашому громадянству, що вряди-годи зовсім забуває, якого сусіда воно має десь під собою, в підпіллі, варто час до часу зазірнути в цей таємничий світ.

Трапляється добра нагода.

В Ковні на сесії луцького окружного суду відбудеться розправа нападка українських шляхтичів 24-літнього Петра Пашкевича з с. Борисіаків й 28-літнього С. Мельника з с. Леснівки, членів окружного комітету КПЗУ. Обидва були виконавцями смертних присудів, що їх видав окр. ком. на членів партії, по-перше, на тих, що зрівняли з нею, а по-друге на тих, що порушували партійну дисципліну.

Отак Пашкевич і Мельник на очах цілої родини постріляли, а потім добили кольбами й каблучками члена партії Романа Складнічука з с. Городок. Другого члена партії Івана Мельника з с. Леснівки застріляли в полі. Третнього, Івана Котика вбили в часі забави в с. Купичів, коли він танцював із своєю нареченою. Вбивникам загрожують кара смерті.

Уявіть собі тепер підпілля села: червоної судді-парубки, розправа, присуди смерті, наказ таким-то присуд виконати або — самому дістати кулю в череп. Відвороту нема: чи усунешся від партії, чи поскаржишся кому, — все одно кара зверхньої влади тебе не мине. А кара одна — смерть.

Оце підпілля „тихої волинської сторони“.

С. С.

БРИТАЙСЬКА КОРОЛІВСЬКА ПАРА ЗРЕВІЗІТУЄ РУМУНСЬКОГО КОРОЛЯ У ЧЕРВНІ.

Як подає румунська преса, у першому тижні червня 1939. р. брит. королівська пара зревізитує короля Карла в Бухаресті.

РУМУНСЬКО-НІМЕЦЬКА ТОРГОВЕЛЬНА УМОВА.

З Бухаресту повідомляють, що підчас недавньої розмови короля Карла з марш. Герінгом у Ляйпцигу дійшло до порозуміння у справі торговельної угоди на 4 роки, яка передбачуватиме тісну господарську співпрацю. Німеччина закупляла чимало нафти і збіжжя.

Свою свідомість виявите в ювілейній році „Просвіти“ щезрою жертвою на нитку в шкільній „Просвіті“.

МІНІ
В АПОЛЮ

Велика фільмова епопея: укладку парської Росії, німецької окупації і боротьби з большевиками — на основі повісті МАРІЇ РОДЗЕВІЧІВНОЇ

„Ф Л Ъ О Р І Я Н“

Енгліва, Юноша-Стемпола, Гроссман, Пікельскі, Венгшин, Ора'д, Білошнінські і інші.

З польської преси.

П. Прушинський про польсько-соітське порозуміння.

Часописи з минулої неділі і радіо того самого дня принесли вістку про „стабілізацію польсько-соітських політичних взаємин“. Розмови польського амбасадора в Москві Гжибовського з комісарем закордонних справ ССРР Літвіновом висвітлюють — як подає комунікат ПАТ — що підставою взаємин між Річипосполитою Польською і ССРР надала залишаються в цілій своїй ширині всі які є умови включно з пактом про польсько-соітську неагресію з 25-го липня 1932 р. і що той пакт заключений на 5 літ і продовжений потім до кінця 1945-го року має достатньо широку підставу, яка гарантує ненарушеність мирних взаємин між обома державами. В тих розмовах стверджено ще, що оба уряди ставляться прихильно до збільшення обсягів торгівельних оборотів та готові полегшити цілу низку справ, що випливають зі агаданих у-

А це порозуміння — каже п. Прушинський — це в першу чергу наслідок відомої полагоди справи Підкарпатської Русі, полагоди, яку українська преса оплескувала. Все те, що сталося у Карпатській Україні, тобто, що там не дійшло до плебісциту, який був — на думку п. Прушинського — однозначний з поворотом Закарпаття до Мадярщини і те, що там твориться „український Піємонт“ — було причиною того найновішого звороту в польській закордонній політиці.

„Не цілий місяць тому кружляли між Польщею і Соітими сильно незвичайні ноти. Місяць тому виміна думок через граничні кордони між обома арміями не мала нічого спільного з дипломатичною вишуканістю“.

Але — довідуємося — „Польща набрала переконання, що хоч може великі панове з Берліна мало дбають про справи Русі, зате їх другорядні висланці та їх українські помічники монтують не протисоітську, але протипольську роботу“. Тому міністр Бек пішов на порозуміння з большевиками, що нібито міністр Бек через нас пішов на порозуміння з большевиками, що нібито ми — українці — мали змогу недопустити до того порозуміння. Дивне становище! Наскільки ми знаємо, то ані п. міністр Бек ані ніхто з його попередників не узалежнював закордонної політики Польщі від такої чи іншої думки, від такого чи іншого становища українців. Українців ніхто нічого не питався, з українцями ніхто нічого не балакав, з українцями ніхто не рахувався, якби їх не було. Аж раптом українці винні! Послухаймо далі:

„Українська проблема не є виключно польською проблемою. Це є ще — і передовсім — російська проблема, це теж румунська проблема. Польща і Росія не мали ніякої охоти до актуалізації тієї проблеми, висуненої і проти Варшави і проти Москви. Бухарешт буде певно тієї самої думки“.

Згідно з тією думкою міністр Бек зробив те, що вважав за відповідне. Ред. Прушинський гадає, що

„Можна тепер сподіватися, що в опінії Заходу міністр Бек, який не дбає за оплески преси, матиме тепер більше признання — і то глибокого признання — ніж невдалий рекламист Бенеш“.

П. Прушинський збиває одну помилку української преси, яка буцімто переконана, що польсько-большевизмське порозуміння має протинімецьке вістря, бо нібито німці будуть за всяку ціну перти на схід і вести далі свою політику розвитку Росії. І п. Прушинський намагається переконати українців, що так не буде, бо хоч „для українців є тільки одна мета національних зусиль: вибух війни на сході Європи, з якої powstała би українська держава, то:

„Третій Райх має багату гаму можливостей. Більше напрямів експансії. Може зайнятися активніше колоніями. Може посягати свою експанзію на Балкан, яка так недарма саятувала свою перемогу і відкриває тіжки шляхи. Туреччина й країни Азії... В цьому й законика, що для німців українці мистилися тільки в рамках одної з багатьох можливостей, зате німці для українців були єдиною можливістю. І німці з цілим спокоєм можуть занехати чи відкласти свої протисоітські плани. Чи українці стати на такий самий спокій, цього не візьмемо“.

П. Прушинський стверджує навіть, що з деяких річей залишається часом дещо наука, каже, що листопад 1938 року „може навчити німців та українців одної корисної речі: „що висловування української проблеми проти Росії і проти Польщі мусить завести в кожній історичній констеляції, довести неохотно до порозуміння Польщі й Росії. Дальший хід по тому шляху тільки затримає це порозуміння, тільки його скріпить. Найкраща пора, щоб дрібні агенти й розвідники німецького штабу перестали робити на малій Підкарпатській Русі велику політику. А першим, хто повинен цього домагається, то „Діло““.

Ніколи ми не знали, що „Діло“ може мати аж такі великі впливи.

Мартинкова політика.

До того звороту у польській закордонній політиці поставився трохи інакше „Век Новий“ (з 1-го грудня ц. р.). У статті п. н. „Політична мятинга“ читаємо:

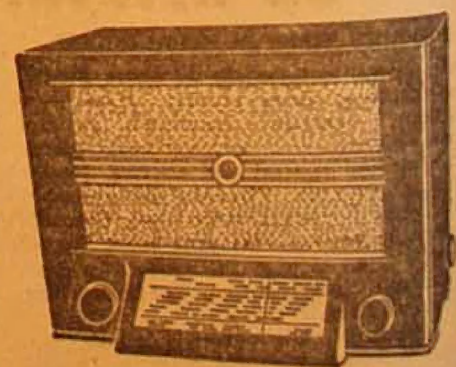
„На всякий випадок московські розмови треба розуміти як широкий маневр, що випливає з суцільності європейської ситуації, а не як „пімсту“ на Закарпатську Русь чи осторогу для наших українців. Правда, так розуміє справу п. Ксавєр Прушинський і формулює навіть загальну засаду, що „висловування української проблеми проти Росії і проти Польщі мусить завести в кожній історичній констеляції довести неохотно до порозуміння Польщі й Росії“. Але в цьому випадку — це нагале вузьке становище“.

„Бо, правда, на перший погляд могло б виглядати, що комунікат ПАТ-а — це безпосередній реакція на становище Німеччини в справі Русі, і так певно розумувати українська преса, але треба пам'ятати, що зацікавлення Польщі не висчерпується в українській проблемі: і Закарпатська Русь не є єдиною площиною, на якій дається відчувати німецька імперіальна пенетрація. Точок, на яких треба нам сьогодні шукати стриму чи протипаги є багато більше і бо- дай чи не найважливіша з них не лежить на Балтиком“.

„Політика, якої висловом стали московські розмови, мусіла багатьох заскочити, може найбільше тих, які уважали за пересуджену справу спільний польсько-німецький похід на Схід. Але остаточно — це політика не так необчислена, як рази еластична, що швидко реагує і гостро виконує свої обороти довкола вершка кута. Тому теж і останній зворот властиво якого не пересуджує“.

Автор статті твердить, що з такою тямов легкістю завтра може прийти інший маневр, подиктований актуальними й реальними обставинами. Коли ж говорити про внутрішній відтінок, то „від того маневру не треба нічого чекати хоча б з тої простої причини, що ніщо з Москви родом не може внести позитивних вартостей в наш уклад та його недомогали“.

РАДІО СЕЛЕКТОН

неарівняні українські приймачі
Львів, Сикстуська 43. Тел. 254-22.

Чергові арештування в Перемишлі.

Перемишль, 29. XI. 1938.

В понеділок 28. листопада зранку відбув до Бушковичок автобусом поліція з Перемишля і перевезла низку ревіліз у хатах місцевих жидів. По перевезенні ревіліз арештували: Поника й (вдруге цієї осені), Генгала Марона, Генгала Озгю, Оналіську Євгенію, Шумелу Долю, Гребовську Степанію і Павліка Ярославів з Бушкович. Всіх арештованих виставили зараз до поліційних арештів у Перемишлі. При арештуванні не знайшли нічого.

ВИПШЛИ НА ВОЛЮ.

Минулого тижня з городского Суду в Перемишлі вийшли на волю: Габар Пётр і Камішовський Петро з Корняків, Юрчик Доротея і Фенік Матвій з Нижаків, арештовані 30. жовтня ц. р.

О. Левицька і С-ка
Львів, Кордецького ч. 51.

мол, особливо залеглих справ як теж злікнідувати граничні інциденти, що виринули в останніх часах. З цього офіційного комунікату видно, що не заключено ніякої нової умови, а тільки виявлено охоту дотеперішні умови реалізувати. Таким чином — це справа майбутнього. Щойно прийдешні дні покажуть, як використовуватимуть дотеперішні старі умови дві сусідки: Польща і Росія. Коли брати цей факт під увагу з українського погляду, то він не викликає ані не викличе ніякої зміни в положенні українського народу. А все-ж п. Ксавєр Прушинський у своїй статті в краківському „ІКЦ“ (ч. 331 з 30-го листопада ц. р.) уже твердить, що українська преса не пробує навіть схити свого глибокого подраження. У тій статті п. н. „Шлях Варшава-Москва йшов на... Ужгород“ п. Прушинський пише:

„Французька й англійська преса прийняла з задоволенням вістку про порозуміння між Річипосполитою Польською й ССРР і це задоволення зрозуміле: обі ці держави хочуть спокою і не бажують собі надмірних успіхів П'єтера... Зате дві прилюдні опінії приналежні багато менше радісно цю саму вістку: німецька й українська преса напевно не радітимуть одночасно з Заходом“.

Станувши на цьому становищі, що останній крок міністра Бека затримує німців та українців і добуваючи в німецькій пресі стриманість і в українській подраження, п. Прушинський заявляє, що німці та українці самі тому винні,

„бо шлях до Москви польського міністра закордонних справ, тим разом мирний шлях, не віз як для Карла XII на Полтаву і як для Наполеона на Березину. Затем він через менше змину досі, але голосну в останньому часі мистину, звану Ужгород, тепер Унгвар. І він через країну, за яку було ідально багато галасу, звану звичайно Підкарпатською Руссю, а тепер деноміновану на „Закарпатську Україну“... Справді, німці й українці кули в усіх снах... польсько-соітське порозуміння“.

З природи і життя.

Наша соняшна родина.

Наша земля не є самітна куля, що сиріткою блукає по чужих негостинних просторах безмежного всесвіта. Вона є членом родини дуже сніжно і нерозлучно злученої зі собою. Батьком тієї родини є сонце, ця велика світлисто-теплова зірка. Вона своєю велетенською масою і несамою силою притягання тримає немов на невидних ланцюгах дев'ятеро своїх дітей — планети.

Як це вияснюють теорії вчених астрономів планети нашої соняшної родини походять від сонця, від якого відлетіли як малі окрушки підчас якоїсь великої катастрофи, що трапилася давно-давно перед біліонами років, коли коло сонця — що було тоді самітною зіркою, перебігала друга зірка і силою свого притягання вишарпала з газового тіла сонця малі частинки, що згодом заохололи і стали кулястими брилами твердої матерії, що кружляють довкола сонця.

Величина і віддалі планет.

Планети нашої соняшної родини становлять зі сонцем одну цілість. Це помітили вже старинні люди, що знали п'ять планет; шойно в останніх часах відкрили астрономи ще три планети найдаліше віддалені від сонця.

Планети є дуже оригінально поміщені з огляду на віддалі від сонця. Найближчі до сонця і найдаліше віддалені є найменші щодо величини, а поміщені посередині найбільші (Юпітер і Сатурн).

Можна легко уявити собі як виглядає наша соняшна родина, зменшивши собі в думці велетенські в міліонах км. віддалі між поодинокими планетами, до малих, що їх мозок людини легко зрозуміє. Тоді колиб модель найближчої до сонця планети Меркурій була віддаленій від сонця на 6 метрів, земля булаб віддалена на 15 м., то найдаліша з черги планета Плуто, що знаходиться на краю соняшної родини, була би поміщений в тім моделі у віддалі 800 м. Для порівняння найближчу зірку (Проксима), у тій самій шкалі мусілиб ми помістити у віддалі 4,800,000 м., себто десь в околиці Нью-Йорку. Так страшно далеко знаходиться найближча зірка, тоді як планети, як з цього ясно, знаходяться розмірно близько одна до одної.

Рухи планет.

В нашій соняшній родині панує вічний рух. Правда, цей рух є дуже одноманітний, а по-дорожній планет нагадують „подорож бабуні довкола стола“, бо вони кружляють вічно довкола сонця по колових чи еліптичних шляхах, усі в тім самим напрямку. Рівночасно кожна планета крутиться довкола себе. Усі планети

крім двох найближчих до сонця (Меркурій і Венера) і найдалішої (Плуто) мають по однім або більше місяцях. Ті місяці це великі брили матерії, що кружляють довкола своїх планет і знаходяться у сфері їх притягання, а прав зі своїми планетами кружляють довкола сонця.

Чим ближче сонця нахолодиться планета, тим менше часу вона потребує, щоб відбутися свій рік, себто час, в якому вона обкружить сонце. І так у найближчій до сонця планети, Меркурія, рік триває всього 3 місяці; на другій планеті Венері рік триває вже 7 місяців, на землі рік має дванадцять місяців, Марсові дорога довкола сонця займає вже не цілі два роки, га Юпітері рік триває 12 наших років, Сатурнові треба 79,5 літ, щоб обкружити сонце, а найдаліша планета нашої соняшної родини потребує аж 250 літ, щоб обкружити по своїй орбіті наше сонце, що є осередком, довкола якого ті рухи відбуваються.

Світло і тепло у соняшній родині.

Сонце безупинно висилає своїм дітям — планетам у дарі свою енергію у формі світляних променів. Ця енергія розходить у всіх напрямках. Однак планети дістають її дуже несправедливо, бо найближчі дістають так мало світла і тепла, що є висушеними, спаленими на попіль гльобами, тоді як далі члени родини з причини великої віддалі від сонця, джерела тепла і світла, тону у глибокій темряві, а на їх поверхні панує вічний холод. Коли на найближчій члені нашої соняшної родини Меркурію пересічна температура є 172° Ц., тоді на Плутоні панує студінь зближена до абсолютного зера (—229° Ц.), (для порівняння вистане пригадати собі, що коли у нас взим'яма — 20° Ц., тоді ніхто не спить у вилкнута носа на двір). На цю нещасну планету доходить від сонця тільки одна шістьтисячна частина тої кількості променів світла і тепла, що ми дістаємо на землі. Наша земля положе на з оляду на такі форми життя, які тепер існують на землі в сам раз відповідно і йонайкорисніше. Тільки завдяки цій ситуації ми живемо. Таке життя як наше не моглоб існувати на ніякій іншій планеті, бо хоча вони подібно як земля походять від сонця і є членами одної родини, однак своїми прикметами так дуже різняються одна від одної, що є цілком чужі і відмінні.

Тому, як це стверджує сучасна наука, всякі мрії людства про життя таке як наше на інших планетах є нереальні, а батьківщиною людей і тваринного та рослинного світа є і може бути тільки земля.

Всі, що досі не одержали нашої ошадностивої одностійки, просимо відібрати її у

ПРОМ-БАНКУ

Львів, ул. Гродівських 1. І.
Тел. 292-15 і 200-15.

або у наших сьоми відділах (Борислав, Перемишль, Самбір, Сокаль, Станіславів, Стрий, Тернопіль).

Таємниці гнучкого скла.

Преса хемічного промислу повідомляє про винахід нового скла, що матиме незвичайно велике значення у щоденному житті. Згадане скло виробляють вже англійські фабрики з органічних складників. Скло дістають у формі тонких плит, що їх потім крають на дрібні кусяки та піддають під вплив високої температури піску. Нове скло назване „верспекс“ ідеально прозоре, адрово легше ніж звичайне і неоломке, — тому його називають „гнучим склом“. Скла зроблені з того скла не тріскають навіть тоді, коли їх кидати на мармурову плиту. Згаданий матеріал має дуже багато прикмет, що різняють його від звичайного скла. І так він найкраще не пропускає теплових, позачервоних променів, а заломає їх та втіває в себе, адрово протилежно як звичайне скло, що пропускає теплові промені. Зате пропускає позачервоні промені, яких звичайне скло майже не пропускає. Та його прикмета може бути зго-

цінена в багатьох відділах практичного життя і промислу. Ось нпр. в будові фотоапаратів сочки з того скла будуть надаватися дуже до дешевих фотоапаратів, бо пропускають незвичайно багато світла на фотоболоні, так, що найдешевіший навіть апарат зі сочкою з нового скла буде незвичайно ясний. З тої самої причини матиме нове скло пристосування як скло до окулярів, побільшальних скол, люорнет тощо. Згадане скло матиме також значення як найвипрошаніше скло до шкільних кімнат, бо пропускає позачервоні промені, яких до теперішньої шибби майже не пропускають, — а як відомо, саме фіолетові промені сонця є тим найадровішим складником сонячного світла, що опалює шкуру на бронзу, збільшує відпори-ність людини і збнає хвороботворчі бактерії.

Згадане скло має перед собою певне будуче і тому викликало велике зацікавлення серед промислово-наукових сфер Англії

На сезон 1938-9

Модні солідні і дешеві

Жіночі і мужеські матеріали купують в українській блаватні

„МАНУФАКТУРА“

вл. В. Козак і М. Овалів

Львів, пл. КАПІТУЛЬНА Ч. 3.

Автом поїд море.

Вже не від нині шораз частіше у світовій пресі появляються чутки про будову тунелю під каналом Ля Манш, що ділить британський острів від Франції. І тепер знову французька преса говорить про конечну потребу такого тунелю, що получив би оба союзні краї, бо оба вони підчас війни дуже відчували брак такого безпечного получення. Французи хочуть конче получити континент з англійським берегом тунелем, що різниться би від давніших проєктів тим, що через нього переходилаб не залізниця, але автострада. Французький інженір Бадван пропонує получити в той спосіб Англію з Францією автострадою, бо це булоб менш коштовне і вигідніше. Проєктований тунель міг би денно перепускати коло 10,000 самоходів. З приходів від переїздних оплат скоро вернулись би кошти будови. Місцем виходу тунелю по французькій стороні був би півострів Бляй Не, а на англійському побережжі отвір тунелю виходив би між містами Довр і Фолькстен. Тунель починавсь би по французькій боці 7 км. від берега моря, по англійському боці виходив би у віддалі 3 км. від берега моря. Цілий тунель був би довгий на 39 км. Він був би виконаний у глибині 100 м. під рівнем моря, а на 40 м. під морським діом; тунель продовжалиб через велетенські поклади крейди, що творять дно каналу Ля Манш. Автострада, що бігла би тунелем, булаб дуже вигідна і двошляхська, так що рівночасно моглиб їхати анта до Франції і до Англії. Давніше Англія ставляла всякі застереження з огляду на оборону держави, однак тепер вони вже неактуальні, бо Англія і так вже „не є островом“, як катили військовики, бо море не є ніякою перешкодою для повітряної флотії, подруге, такий канал можна легко замкнути чи затопити.

Чума в Бомбаю.

Місто Бомбай та його околиця належить до тих околиць Індії, де ще досі не вигасла страшна хвороба, що шаліла масовими епідеміями в середньовічній Європі та виклюдовала цілі міста і краї. У тих часах називали її „чорним повітрям“, мором та ін. Як це ще і нині співаєтьсь по церквах у благальній пісні „От повітря, гада, огня і воїни, сохрани нас Господи“.

В останніх десятиках літ чума значно зменшилася в Бомбаю завдяки завзятій війні, яку виповіла влада того міста шурам, що є носіями цієї жахливої недуги. Всеж мимо завдлого витрювання шурих пруським класом (ціноводнем), в році 1936 в околиці того міста чума загорнула 4320 жертв, з чого 1176 дітей нижче року життя.

Нездобутий вершок світа.

Найвища гора світа чи точніше її шпиль ще досі нездобутий. І знов надхмарний вершок найвищої гори Гімалаїв і світа недоступний Монт Еверест оперся завзятим альпіністам і досі людська нога не стала на його все білому шпилі.

Цьогорічна виправа на Монт Еверест складалася виключно з людей, що мають незвичайно великий досвід в високогірському туризмі і познаною з місцевими обставинами. Провідником виправи була англійськ. Пакмен, членами виправи були також англійці. У дні 6. червня ц. р. виправа дійшла до висоти 7716 м. над рівень моря, (для порівняння найвищий верх Чорногори Говерла 2,056 м.). Погода була доволі гарна, але скоро почалися велетенські снігові. Часто творились грізні лавини, що нерідко загрожували виправі „білою смертю“. Всеж агадана виправа дійшла до 8,325 м. висоти і заложила тут шестий з черги табор, означе вінце не могли піти, бо нездоланні шпиль боронили природу, заступаючи своїмими давніми шлях.

Сторінка без політики.

МІСТО БОЖЕВІЛЬНИХ.

Кілька кілометрів від Біржі лежить маленьке старе містечко Ден-сір-Орон, якого більшу частину мешканців творять самі божевільні.

Перші божевільні прийшли туди в 1892 р. Париські кайніки були тоді переповнені і генеральна рада округу Сени рішила за порадою лікарів-спеціалістів поселити на волі деяку кількість хронічно хорих, які перестали бути для оточення небезпечні.

Громада Ден-сір-Орон погодилася прийняти до себе париських хорих і тепер там мешкає більше, як 2000 умово хорих, в тому подавляюча більшість жінок. Хорі користуються повною свободою. За їх приміщення паають невеличку оплату. Божевільні мають право свободно прохажуватися по вулицях, ходять до одинокого в тому місті кіна, заходять до каварні та дуже радо відвідують церковні богослуження. Багато з божевільних поначувалося різних ремесел, та справді допомагають мешканцям міста.

Кількох лікарів, які живуть у тому містечку, догадує хорих і коли запитують якісь небезпечні об'яви, негайно такого хорого відділяють. Означе такі випадки трапляються дуже рідко. Хорого відділяють щойно тоді, коли в нього різко виступають ненормальні явища і його поведінка стає з причини нападів божевільна небезпечна.

Ясно, що побут у містечку такої замкнутої кількості божевільних надає йому своєрідний вигляд. Ніхто з тамешних мешканців не дивується, коли на вулицю виходить старушок у циліндрі з червоною стяжкою. На грудях у того

старушка кілька паперових ордерів. Мешканці приязно здоровляють його!

— Здорові були, пане префект!

„Префект“ прикладає руку до циліндра і але поважно далі. По дорозі він споглядає не-вдоволено на жінку, яка цілий божий рік сидить на лавці головної міської площі, не зважаючи на погоду. Її очі дивляться із тугою кудись далеко, вдалі. Та жінка хора на меланхолію.

Вулицний замітач теж божевільний, чи пак колись ним був... Тепер він зайнятий всеціло працею і збирає по вулиці листя, що злетіло з дерев. Найкращий у місті огорожник хорий на розм'якшення мозку, однак це не перешкоджує йому зовсім плекати найкращі в цілому місті рожі.

Ті, що заходять до шевця, який зручно орудує гостро виточеним ножем, ніколи не догадуються, що мають перед собою людину, яка довгі роки перебувала в заведенні для умово хорих. Його сусід кравець має маленьку манію: він переконаний, що кожний чоловік повинен прочишувати собі шлунок прожареним повітрям. Але убрання шке він прекрасні.

Кожної неділі відбувається в тамешній залі для божевільних бал. Вони танцюють при звуках грамофону, здебільша старі танки. Все відбувається спокійно і примітно. Тільки іноді котрийсь із тих, що танцюють, вибухає раптом пронизливим сміхом. Та інші хорі намагаються його заспокоїти.

За тих кількадесять літ, що божевільні живуть у Ден-сір-Орон, не було там ні одного самоцину.

КАПЕЛЮХИ СВЕТЕРИ, ТРИКОТИ

мужеські

від 6.50 до 34.—

жіночі і мужеські

поручає

Е. ДУМИН ЛЬВІВ, КОПЕРНИКА 4.

Терпелива мати жде...

Більше, як двадцять літ проминуло від того дня, коли Вікторія Стенлей дістала коротку, к-дерку вістку, що її син Віліям Стенлей, який на французькому фронті попав у німецький полон, помер. Але старенька, сивоволоса мати не хотіла вірити у смерть свого сина і все ще вірить, що її син живе та одного дня вернеться до неї.

Кожного дня, коли вона виходить із свого мешкання у Грінч к. Лондону, дбає про те, щоб не забути приготувати постелі та не поставити чайника на кухні. Крім того залишає старенька мати кожного дня записку, в якій точно подає, куди вона пішла і коли вернеться. На вулицях, у найбільшій напрузі розгадується вона з остра-

хом за своїм сином. Вона знає добре страхіття війни і знає, що час теж його змінив, але вона переконана, що материні очі скрізь його пізнають. Його світлинку, малі особисті пам'ятки, меблі, що він їх любив, все зберегла старенька мати дбайливо в одній кімнаті.

Вона вірить у те, що серце їй каже, що син не помер, хоч про те запевнила її англійська та німецька влада. Приятель її сина, який його добре знав і разом із ним попав у полон, повідомив стареньку маму, що він бачив її сина три місяці пізніше після того, як вона дістала повідомлення про смерть сина. Та заявила все ще підтримує у старенькій матері віру в поворот сина.

РЕНТГЕНИ, ДІАТЕРМІЇ, МІКРОСКОПИ

О. МАЦЯК і С-ка

поручає український склад лікарських ін-

струментів і ветеринарних приладів

Доставець Українського Шпиталу

Л Ї В І В, ул. Валова 27. — Тел. 116-60.

Бувають і чесні людодіи.

Вичайно всьох канібалів та дощів людей, які збивають людей із релігійних чи містичних причин, виявляємо завжди найбільшими хижаками в людському тілі.

Славний австралійський антрополог д-р Дональд Томсон пробував довгі літа у непрохідних пралісах Австралії, щоб там прослідити життя і буття замешкалих там дикунів. Він перебував серед тих дикунів довгий час, що було можливе лише тому, що йому вдалося в короткому часі здобути для себе повне довіря дикунів — стати їх найкращим приятелем. Між ним і дикунами виважалася невагом справжня привязь, якої не зломити навіть різні нещасливі випадки. Дослідник, який мав змогу прослідити при-

чини та незвичайно цікаву мову того племені, заявив, що тубильці, з якими він жив — це добродушні люди, які нічим не заслуговують на ту погану славу, що про них іде. Людодіи є незвичайно примітивні та бовзнівні. Одною з небуденних їх примет є чесність, якої зовсім ніхто від них ніг би ждати. Коли Томсон одного разу заведув-жвав, дикуни догадали його зі зворушливою жертвенністю і їх теж була найбільша застуда, що вчений швидко андозовів.

Коли іноді вони їдять людське м'ясо — з во-но буває дуже різко — то роблять вони це з особливих релігійних мотивів. Вони їдять людину в переконанні, що через те набудуть всі найкращі примети небіжчика.

Перевози: МЕБЛІВ, ТОВАРІВ,

МІЖМІСЛОВИ ТРАНСПОРТИ СА-
МОХОДАМИ, магазинування, ін-
насо. Фахова обслуга, МЕБЛІВІ
ВОЗИ. 2103 1-8

Спеціалісно-перевозова кооператива

ГАРМА

Львів, Потоцького 11 а. Телеф.: 111-21.

К І Р

Львів, Уейського 6. Тел. 280-88.
СТАНІСЛАВІВ, 3-го Мая 4. П. тел. 255.
П Л Я Н И

КОШТОРИСИ

БУДОВИ

Дивоглядний заклад.

Заклади — це пристрасть, з якою завжди ротнося. Заклади сильно поширені в Англії. Але навіть в Австралії трапляються такі, які використовують кожну нагоду, щоб пороти заклади. Такий оригінальний випадок трапи-ся недавно. Його герой називається Альф Віліамсон.

Коли недавно в одному товаристві змагали про різні рекорди шкортости Альф Віліамсон заложився за 20 фунтів, що трасу Мельбурн-Сідней (приблизно віддалі 1135 миль) переїде він на античній ровері за два дні. І справді той заклад він виграв. Коли ж у товаристві анашових говорили про той „роверський“ осяг, якесь пані висловила думку, як таке діло могла навіть дитина зробити.

Така заявка вікозала Віліамсона і спону-ла його до нового закладу. Він заявив, що переїде ту саму віддалі на дерев'яній колесі-колісцях, як це залюбки діти роблять („м'ялий-нога“) у тридцять днів. І той заклад Віліамсон виграв. Віліамсон заявив, що він прийде до закладу лише в обороні своєї честі, яку йому жінка при першому закладі вразила.

Віліамсон жонатий і має 44 роки. Його жінка вважає, що поведінка мужа зовсім непристойна.

СИМФОНІЯ НА ЗАМОВЛЕННЯ

Роковини смерті Кірова (грудень 1934) радянський уряд хоче відсвяткувати на „симфонію“ лад.

Один із найславніших радянських композиторів Шостакович, на доручення уряду музики — як подає АТЕ — симфонію, якої три частини змальовують: 1) життя Кірова; 2) Жаль через його боротьбу з опозицією; 3) Радісний життя СРСР та апотеозу всевітньої революції.

БІДНИЙ МІЛОНЕР ЗАЛИШИВ ТІЛЬКИ 27 МІЛІОНІВ СПАДЩИНИ.

Джан Рокефелер, який недавно помер і в думку американців був не лише „нафтовий король“, але й найбагатшою людиною світа — в пресвідикій перелік залишив по собі „лише“ 27 мільонів доларів. Ці гроші перейдуть у найближчому часі в руки його брата. Рокефелерський інститут оділичив крім того 20 мільонів доларів.

Справді можна повірити американській пресі, що розчарування спадкоємця було дуже велике, бо як подає та преса, то вони спадкоємці 55 мільонів у спадщині.

Американська преса подає крім того, що коли спадкоємці довідалися про висоту спадщини, вони заявили, що вважають себе неможливими ліньками.

НАЙДОВШИЙ ПІДМОРСЬКИЙ КАБЕЛЬ НА СВІТІ.

Досі найдовшим підморським кабелем є кабель, який лунить Триполіс із Сиднейом — 520 км. довжини. Той кабель був обслуговуваний включно на телеграфічну обслугу і сьогодні не відповідає вже всім вимогам.

Тепер відбували підморський телеграфічний кабель між італійським материком і Триполісом (700 км.) через Середземне Море. Той кабель лежить Триполіс через острів Пантеллія до острова Емпоріас, недалеко старовинного міста Сиракуз на Сицилії. Третій кабель доведеться прокласти між Триполісом і Австралією — 310 км.

ВУЛИЧНІ СПІВАКИ НА ПОСЛУГАХ СТАЛІНА

Большевизмська агітація не перебрала в своїх тах у засобах, іноді справді гуманістично по-лізували нещасно аудиторії часопис у Києві. У Києві спеціальний курс пропаганди в Києві вчать співати пісні соціалістичні. Сталіна та його лануваних. У аудиторії вони їх дістануть даром. Кожна категорія музичних оркестрантів, незалежних пропагандистів пісень.

Літературна нагорода ГОЛЖ-у за 1938 р.

Рада Товариства Письменників і Журналістів І. Івана Франка у Львові рішила призначити, як і в минулих роках, за найкращі твори, видруковані окремими книжками на наших землях у Польщі і на еміграції в 1938. р., три нагороди: I-ша нагорода 600 зол., II-га нагорода 400 зол., III-тя нагорода 300 зол.

До Жюрі Рада Товариства запросила: М. Матівея Мелетика, Е. Ю. Пеленського, Вол. Радзихевича, д-ра Михайла Рудницького і д-ра В. Шурата. Висіда Жюрі буде проголошений 22 січня 1939. р.

Рада Товариства просить усі видавництва

прислати до підручної бібліотеки Товариства по 7 примірників творів, які мали бути розглянені на засіданнях Жюрі, на адресу: В. Софронів-Левитський, Львів, вул. Техніська 1.

На „Літературний Фонд 1938. р.“ зложили досі: „Центросоюз“, Львів — 100 зол., К. і Н. Ортинські — 3 зол., Гр. Футуйма, Стрижів — 5 зол., „Народна Торговля“, Львів — 100 зол., „Дністер“, Львів — 100 зол., Земельний Банк, Львів — 100 зол., Ревізійний Союз Українських Кооператив, Львів — 50 зол., д-р Мих. Волошин, Львів — 25 зол.

Рада Т. О. П. І. Ж.

Сойм ухвалив зміну правильника.

На віткріковому засіданні сойму пос. Цепанський зreferував зміни, що їх увела у соймовому правильнику регуляційна комісія. Перша зміна торкається вибору маршала сойму, а саме каже, що посол, якого сойм вибере маршалом, має дістати від президента держави згоду на те, щоб прийняти вибір. Друга зміна каже, що проекти законів та інші посольські внески можна оголосити тільки тоді, як їх підпише принаймні 15 послів.

Над цими проектованими змінами відбулася дискусія, в якій між іншими забирав слово від УПР посол Біляк домагаючись, щоб для внесків вистачало 5 або 10 підписів. Для українських послів це дуже важна справа, бо при вимозі 15-ти підписів посол УПР не могли би оголосити ніякого внеску.

Сойм відкинув усі поправки, зголошені послами та приймає комісійні зміни.

На цьому самому засіданні жидівський посол Зоммерштайн висі інтерпеляцію до міністра віроісповідань та освіти в справі браку безпеки у високих школах та доконалих у тих школах важких злочинів.

В оградних артретніях і ревматиків шкідлива природної гіркої води Францішана Йосифа, ажита рено жатше, соричинне багате віпоронення і асохибно усуває вагровижджів з крові шкідані, отруйні ронтка переміня матерії. Остерайте Вашого зіаря.

МІНІСТР БЕК СТІНЕТЬСЯ З ЛІТВИНОВИМ?

„Нюз Кройкка“ твердить, що треба рахуватися з можливістю недалекої зустрічі між Бека з Литвиновим. „Меністер Гарліні“ припускає, що польським амбасадором у Москві стане теперішній посол з Праги д-р Папе.

ЧИ ПОДІЛ ВОЛИНИ?

Добре поінформоване щодо церковних справ луцьке „Життя Католицьке“, орган єпископської курії, в ч. 48 подає: „З днем 1. січня 1939 повіти любомльський і ковельський будуть вилучені з меж волинської православної єпархії і прилучені до єпархії варшавсько-холмської“.

Пошто та з якою метою приходить комусь у голову ділити відвічно цілу Волинь і відрива-

ти від неї два повіти? Який сенс забирати їх зпід влади рідного та близького Кремля й віддавати під крило далекої Варшави (варшавсько-холмська консисторія у Варшаві)? Буг від віків служив границею між єпархіями холмською та варшавською. Умовини життя, традиції, практика в цих єпархіях були ріжні. Пошож тоді прилучувати ці два повіти до Холмщини?

Навіть населі

КОЛИ В ХАТІ БАТЕРІЙНИЙ РАДІОПРИЙМАЧ

Збавок зі світом

е-Комп

Львів, Сикстуська 29

КАРО. СИМПАТІЯ З ОГОЛОШЕННЯ.

(мішечка.)

Той день — пам'ятний у хроніці нашого міста. Пам'ятний для старших радників, що мають молоді жінки, для старших паночок, що мають остаточно знайти солодощі життя, для тих, що вже втратили надію і хочуть її повернути і загалом для всіх тих жінок і дівчат, що відповідаючи запитові моди з осені 1938 року Божого носять бурячкові капелюшки з білими перами.

Новийкв одного часопису подав у рубриці „З нашого міста“ таке: „Вчора сполудив на це місто було селіком дивною демонстрацією, як співчилися для деякого досить сумно арештові у поліційних арештах. На площу біля Віленської Каварні і пам'ятника Собеського зішлюсь багато жінок, що припинювали цілий рух. На званих поліції „Розійтись“, ці пані відповіли тільки насмішками. Остаточно влада поліції розпорошити це збіговнище припинила, яку мету мала демонстрація, — арештовано деяких білих агресивних одиниць, щоб відповісти з ними протокола. Загалом увагу звертали обставини, що більшість прийнятих не були елагантні молоді пані у бурячкових капелюшках з білими перами. Є відозріння, що

9) демонстрантки мали на цілі атентат на малярський консулат у зв'язку з ревізіоністичною політикою Мадярщини супроти Підкарпатської України. Однакові капелюшки мали мабуть на меті збити спантелуку поліцію і закрити перед її очима властивого атентатника“.

XII.

Хвальна Редакція!

Тому, що історія „Симпатії з оголошення“ непомня, а подекуди невірн змальована, погрозьте, Високоповажаний Пане Редакторе, що я як одна з дієвих осіб доповню її ще дещим, що знаю з оповідання мого сьогочасного нареченого, яким є саме герой оповідання.

Перед кількома тижнями відбулося в каварні Ріца кілька наших журналістів і політиків, яким дуже лежало на серці доля преси. Пишла дуже гаряча дискусія на тему браку зацікавлення пресою ширших кола громадянства. Дискусіянти були настроєні досить мінорно. У дискусії забрав теж голос один юнак, досить ананій нашій редакторській братії. Сам він заяв себе журналістом (злові казали, що кабує тому, що кабує часто перегадати журнани жіноччю мову), а загалом знав його недовареним філософом. Він заявив, що вже аніаційшов спосіб на придбання переплатників та що вскорі світ дізнається про цей його винахід. Поширо ще не міг рішиться, якому часописові віддати першенство у придбанні переплатників.

Усі приклади його заяву томичним сміхом, — наважаючи, що тільки добрий журтун

може в наших обставинах базікати про придбання нових передплатників.

Тимчасом виникло, що енергійний юнак без посади, хоч з добрим стуліям, знайшов підприємця на новий журнал, який він уважав за велику потребу в сучасних наших умовах. Це мав бути журнал чесного посередництва між молодими парами, які хотіли айти заміж чи оженились, а не мали нагоди робити знайомотей з доньками і синами чесних родки, хочби і трохи старших паночок на становищі чи парубків, які авесь день просиджують у бюрі. Назва журналу ще не устійлена, ймовірно буде одна з таких як: „Дорога до шаста“, „Золоте кильце“, „Дібрана пара“ або „Голос призначення“. Великі збори під пам'ятником Собеського були найкращим доказом, яке сильне зацікавлення існує серед жіноцтва такою вісткою. Я саме завдяки оголошенню з „Шла“ познайомилася з енергійним молодим редактором біля Віленської Каварні (бо я теж мала бурячковий капелюх з білим перем!) і він признався мені, що ця вся історія зі зустріччю у трамваї вигадана ним на те тільки, щоб перевірити, чи він має вигляди на задуманий собою журнал. Гадаю, що з іначою не зашкодило його гарному почини, а навіть буду виразницею ширших почувань широкого маси немаломірного жіноцтва, коли скажу, що на такий журнал ми вже чекаємо відзавна. Бо з подружжям як і з грішми — для тих, що їх не могли здохути вони залишаються такі — ідеалами.

З глибокою пошановою
X. X.

Гаху вибрали президентом чесько-словацько-української федерації.

Які подають чеські та словацькі радіостанції, національні збори вибрали в середу коло полудня президентом союзу республіки д-ра Гаху.

Від рана панував у Празі святочний настрій; від 9. години рано зібралася під парламентом велика юрба людей.

У парламенті на урядових місцях сім прем. Сирони, по його боках прем. о. Тісо та мін. Ю. Ревай (у заступстві недужого прем'єра о. д-ра

Волошина). Далше сиділи інші міністри, м. ін. мін. Е. Бачинський. Дипломатичний корпус прийшов цілий.

В год. 10.35 предсідник відкрив засідання, що мало як одинокую точку програми вибір президента. Вибрано д-ра Освальда Гаху 277-ма голосами; 39-ох послів та сенаторів віддало білі картки.

Новообраний президент зложив присягу та в парадному поході поїхав на Градчани.

„ЦЕНТРОСОЮЗ“

Гуртова й детальна
продажа овочів
РИНОК 39.

Месарські крамниці:

Ринок	2.	Кентшинського	21.
Личаківська	50.	Зиблікевича	2.
На Байках	8.	Жовківська	175.
Софії	8а.	Городецька	171.

Застрілили Кодреану і 13-ох його товаришів.

ПАТ повідомляє:

Команда столичного корпусу армії повідомляє: Вночі з 29. на 30. п. м. перевозили в самоходах з в'язниці на провінції до в'язниці у столиці провідників б. Зал. Гвардії. На шості П'ялешті-Букарешт невідомі напасники заатакували самоходи і в'язні намагалися втікати. Поліція і жандармерія вівала втікачів, щоб затримались,

а коли це не сталося, віддала низку стрілів до них. На місці згнули К. Кодреану, провідник б. Залізної Гвардії, трьох убивників прем. Дуки і 10 вбивників б. посла до парламенту Стелеску. Військова влада наказала негайно похоронити вбитих, що теж сталося в середу в ранішніх годинах.

Після атентату на ректора університету в Кіюжі.

Влада визначила 50.000 лея нагороди за зловлення замаховців на ректора університету у Кіюжі.

Жандармерія оточила місто і ревідує всі особи, які в'їждять або виїждять. Вечором всі публичні льокалі замкнені; без перепустки не вільно виходити з дому.

Вістка про смерть жертви замаху (яку вчора принесли деякі радіовисильні) виявилась неправдивою. Зрештою стан здоров'я дуже грізний.

Також в інших містах Семигороду виконали члени „Залізної Гвардії“ терористичні акти.

Зла перем на матерії прискішує старість.

Зачекавши трохи через злу переміну матерії може спричинити багато різних недуг, артерійні болі, димоти костей, болячі голови, озножування, відбавляння, болячі печінки, несмак в устах, брях шетиту, свербіж шкіри, нудка до запору, пилки і висипи на шкірі, нудка до тиротини, млявість, обложені язик. Недуги злих перемін матерії нисять організм і прискішують старість. Рационалізм, асідає з природою лікування —

це ворогування чинностей патіаки і нерок. Двипльтивний досвід вказав, що в недугах на основі злих перемін матерії, затягненого запору, жовтогого заміння, жовтиці, артерійні нахроща вказати „ХОЛЕКІНА-ЗУ“ Г. Немесвського. Царкові брошури висилка фізіологічно-хімічна лабораторія „Холестіаза“ Г. Немесвського, Варшава, Нова Світ 3, а теж антики і антики складає.

Звичайна сесія Сейму і Сенату.

Рішенням з 30. п. м. президент Польщі замкнув надзвичайну сесію сейму та сенату й одночасно відкрив звичайну сесію законодавчих палат. Згалаве рішення вручив в середу 30. листопада п. р. директор правного бюро у президії ради міністрів В. Пачоський маршала Сейму проф. В. Микоському і маршала Сенату полк. Б. Медзінському.

В середу 30. листопада п. р. вніс уряд до сейму проект скарбового закону на 1939-40 р. з прелімінарним бюджетом. Видатки у 1939-40 р. преліміновані на 2.523.141.000 зол. Сума прелімінованих доходів перевищає видатки дрібною квотою 32.000 зол.

НОВИНКИ.

— НА ЧИСЛЕННІ РЕКЛЯМАЦІЇ ще раз пригадуємо, що І. том повісті В. Масютини: ЦАРІВНА НЕФРЕТА вийшов ЯК ПРЕМІЯ ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ Ц. Р. Премія за місяць листопад покинеться щойно за кілька днів. ТОМУ ПРОСИМО НЕ РЕКЛЯМУВАТИ ПРЕМІЇ ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД, БО ВОНА ЩОЙНО ПОЯВИТЬСЯ.

— Повідомляємо звичайно, що з днем 25. п. м. переносимо Косметичний Кабінет „DISTINCTION“ на вулицю Сикстуську ч. 14, І. пов. Поширений і вишуканий кабінет з останніми засадами техніки і знання дорівнює він тепер європейським заведенням. — Упріва. 4—10

— 3 якішкращих шкірок футро — поручає і виконує у нас тільки Юліан Глушевський — рік осну 1928 — Львів, пл. Капітульна 3. І. пов., телефон 254-46. 2205 108-2

— Громадяни! Звертаємо увагу на це, що у Львові при вулиці Собеського ч. 7. є кооператива „Фарбонрам“, яка доставляє артикули домашнього господарства, косметику, фарби, та інші товари. Увесь дохід на „Річну Школу“. 2378 6—10

— Українські авіації із закордонних радіо-станцій слухайте тільки на радіоприймачах ф-ми „Е-комі“. Львів, вул. Сикстуська ч. 29. тел. 203-30.

Українського Академічного Комітету у Празі. Святочна академія відбудеться в аудиторії філософського факультету Карлового університету у Празі. На програму складатимуться наступні реферати проф. д-ра М. Байнгарт: „Мовознавчі праці проф. д-ра Ст. Смал-Стоцького“ і реферат д-ра О. Колесси: „Наукова і громадська діяльність проф. д-ра Ст. Смал-Стоцького“.

— Останній шлях бл. п. д-ра Петра Пазицька. У вівторок 29. XI. п. р. відбувся у Львові похорон бл. п. П. Пазицька, керівника кооперативного життя у Теревові. В год. 14. о. д. Ст. Мохницьких у Теревові з 11 свідченими, з того 8 з Теревовельськими, відправили в храм Преображення Св. Спаса похоронне богослуження і виголосив зворушливу промову Вітак вирушив великий похоронний поїзд на Личаківський цвинтар, де прощали Покійного дир. О. Луцький від української кооперативної інж. Ст. Радловський і др. А. Запальний від теревовельських установ, Українська кооперативна поспіла зі смертю Покійного велику втрату.

— Ужгородська захоронка СС. Вислішеним темою цікавого й почального репортажу, що його приносить нове (9—10) число „Українського Домікіла“. У ньому найдуться вказівки дошкільної дітвори також багато правдивого актуального матеріалу до розкриття віршиків, гутірок на осінньо-зимовий сезон. Окремі статті дають вказівки для реалізаційного виховання та охорони дитини перед інфекційними недугами. Як згадати святого Миколая і дарунки для дитини, подорожники п. з. „Іграшки-саморібки“. Хроніка, що подає новини з дошкільного терену праці, багато ілюстрацій та трохи гумору доповнюють зміст цього єдиного у нас журналу, присвяченого вихованню дошкільної дітвори. Замовляти слати на адресу: „Українське Домікіло“, Львів, вул. Руська ч. 3. І. п.

— За зневагу польського народу відбав розправа перед судом у Дрогобичі, який розправив підсудних Миколу Павличка на 4 місяці арешту і Олександра Данилишина з Теревові на місяць арешту. Підсудних боронив др. Билкевич. У Бродях окружний суд зі Золочем розсудив 4-ох українців на 6 місяців арешту за зневагу пам'яті маршала Пілсудського.

— Вибити вікна в приховості в Дмитрові. Пишуть нам: У суботу 26. XI. в год. 6. вечора вибили хтось вікна на приховості в Дмитрові коло Львова в часі, коли о. Миронюк і два монахи у церкві молебні і катехизували. У куті була служниця і двоє світських дітей, які спали крик; на той крик збіглися сусіди і „герої“ бити шиб потікали. Кількох сусідів вбили як кажуть, двоє місцевих „стельців“.

— Арештування польських гімназійних учнів. У зв'язку з демонстраціями польської школи шкільної молоді проти українців і їхню що відбулася в понеділок 28. п. м. вечором, що ми вже повідомляли, поліція арештувала з тих польських гімназійних учнів, а саме Яна Баденія, Казимира Германа, Юзефа Сітського, Яна Якубовича та Стефана Стефанюка. Арештованих передали шкільній владі.

РАГЛЯНИ мужські від ПЛАЩІ жіночі

порука
вул. Личаківська

ШАПІРА

— Гостре стріляння на військовій стрілянці на Замарстинівці відбудеться в дні 1, 2, 3, 7, 10, 12, 14, 15, 16, 17, 19, 21; 22; 23; 25; 26; 31-го грудня п. р. Прохажі повинні слухати оручень військових стей, що беруться до жіночій місяці.

— Авто перекинуло телефонний стовп. У суботу 26. листопада вантажне авто, що поїхало з Львова до Рави Руської, заїхало в ліс і перекинуло його. У зв'язку з тим акція часом пошкоджені телефонні проводи.

— Львівська хроніка. У вівторок 28. п. м. чором у парку Кіайського пам'яток самогубством безробітний швейцарський хлопець Назар. У важкому стані відвізав до шпиталю, де він помер. — До з'ясування причини привели Ольгу Грабовську (ф. Сикстуська ч. 3), яка намагалася скінчити самогубство.

— При вул. Сикстуській авто штовхалося до жіночій, яка вилетіла потовклася.

— Смертельний випадок у лісі. 30. листопада Кухар, який працював при стовпах ліній ліс коло Орина, хотів устатити на бік лісову ліхтарку, але сам відстані від дерева впав на місце.

